

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Jeg mener ikke, at Venstres ordfører heroppefra har godtgjort, hvor de mange praktikpladser skal komme fra, og i al vores polemik er det lige præcis det, der ikke skal gå tabt, nemlig diskussionen om præcis det. Det er altså folks uddannelse, vi taler om. Vi taler om, at der er nogle mennesker, der ikke får mulighed for at gennemføre deres uddannelse, hvis der ikke er praktikpladser nok. Det synes jeg at Venstres ordfører skal svare på heroppefra, sådan at de elever, der er rundtomkring i landet, i hvert fald forstår, hvorfor de ikke kan få sig en praktikplads – det må man da kunne kræve som et minimum.

Så siger Venstres ordfører, at man ikke vil indføre skatter og afgifter og al den slags ting for at få arbejdsgiverne til at levere varen. Til det vil jeg bare sige: Hvem er det, de leverer varen til? Hele denne her tankegang om noget for noget er vel lige netop det, det handler om i denne her sammenhæng: hvis man indfører en kollektiv ordning, er det sådan, at alle arbejdsgivere indbetaler til en kollektiv ordning, og at alle arbejdsgivere får noget ud af det, alle arbejdsgivere får nemlig uddannet arbejdskraft ud i den sidste ende.

Situationen er i dag, at der er nogle arbejdsgivere, der påtager sig et ansvar for at uddanne nogle folk, som alle de andre arbejdsgivere også får gavn af i fremtiden. Så i forhold til et noget for noget-princip, hvorfor ikke lave den kollektive ordning, som gør, at arbejdsgiverne også får en incitamentsstruktur?

(Kort bemærkning).

Tina Nedergaard (V):

Jeg skylder hr. Bjarne Laustsen et svar på, hvordan økonomien hænger sammen i dette forslag; er det et besparelsesforslag, er det kun for erhvervslivets sparede håndører, at vi laver det her lovforslag?

Faktum er, at i det samlede lovforslag er erhvervslivets udgifter til kollektive ordninger status quo, og det vil sige, at de hverken skal indbetale mere eller mindre til AER, men vi laver en omlægning af finansieringen, som er hensigtsmæssig af en række grunde.

Med hensyn til statens økonomi i det her er der besparelser forbundet med at reducere skolepraktikken, og det er jo så lykkeligt, at lovforslaget lægger op til uddannelsespolitiske forbedringer. Netop det, at vi kan øge vekselud-

dannelsesprincippet for en række af eleverne, samtidig med at der afsættes midler til andre gode tiltag inden for samfundsøkonomien, ser vi i Venstre ikke noget kontroversielt i.

Så er jeg altså simpelt hen nødt til igen at præcisere, hvad det er, der sker i forhold til virksomhederne før og efter dette lovforslags vedtagelse.

Vi stopper for den trafik, der gør, at virksomhederne ganske gratis kan have eleverne en masse ude i virksomhederne og forny det, når det passer dem. Vi synes, at eleverne skal afprøves i prøveperioden, når de har en uddannelsesaftale.

Det er også slut med at få gratis uddannet arbejdskraft inden for de brancher, hvor man ikke har gidet at hive sig selv op ved håret og uddanne folk selv.

Vi gør op med, at det kan svare sig at vente med at ansætte eleven, til vedkommende lige har været lidt omkring karenperioden og været omkring skolepraktik. Ergo: Fremover kan det simpelt hen svare sig for virksomhederne økonomisk set i forhold til tidligere at ansætte eleverne.

Jeg vil gerne holde fast i én ting, som jeg tror, at samtlige politiske ordførere herinde på denne her sag er enige om og i hvert fald har kendskab til, og det er, at skolepraktikeleverne i vidt omfang er ude i virksomhederne i dag. Problemet er imidlertid, at de har ikke nogen retssikkerhed derude. Der er ikke nogen garanti for, at deres arbejdsfunktioner bliver varieret, der er ikke en kontrol fra de faglige udvalg på samme vis, som hvis man har en uddannelsesaftaleelev ude i virksomhederne, så ergo er dette også en forbedring for eleven.

Kl. 19.10

(Kort bemærkning).

Thomas Adelskov (S):

Nu kan jeg høre, at man er godt i gang med at afvise fakta heroppe, bl.a. fra de økonomiske vismænd og deres analyse, som jo falder godt i tråd med den analyse, som erhvervsskolerne laver, og som en række partier i Folketinget også har lavet med baggrund i det lovforslag.

Når nu vi ikke kan få svar på, hvordan regeringens forholder sig til fakta, ud over at man afviser det, så lad mig da stille et meget konkret spørgsmål til partiet Venstre, som hævder at have gode kontakter til erhvervslivet: Hvordan tror Venstres ordfører, at en virksomhedsleder vil vælge, hvis han står med to unge mennesker